

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 272/2024-20

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], zastúpenej Advokátska kancelária Mgr. Karol Haťapka, s. r. o., Vretenová 4, Bratislava, proti uzneseniu Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. VII/2 Gv 80/23/1000-44 zo 16. januára 2023, uzneseniu Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. VII/2 Gv 80/23/1000-23 z 5. septembra 2023 a príkazu Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry na zaistenie nehnuteľnosti č. k. VII/2 Gv 80/23/1000-2 z 22. júna 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 8. decembra 2023, doplnenou podaním doručeným 29. januára 2024, domáha vyslovenia porušenia základných práv na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1, prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2, vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv na spravodlivé súdne konanie a prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Žiada zrušiť uznesenia úradu špeciálnej prokuratúry a vec vrátiť na ďalšie konanie a priznať finančné zadosťučinenie 142 500 eur.

II.

2. Úrad špeciálnej prokuratúry vydal príkaz na zaistenie nehnuteľnosti č. k. VII/2 Gv 80/23/1000-2 z 22. júna 2023 evidovanej na liste vlastníctva č. [REDAKOVANÉ]. Ako jedinou vlastníčkou tejto nehnuteľnosti bola sťažovateľka. Dôvodom vydania príkazu na zaistenie nehnuteľnosti bolo trestné stíhanie pre obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 22a ods. 1 a 4 písm. a) Trestného zákona (ďalej len

„TZ“) a zločinu machinácie pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 ods. 1 a 3 písm. a) TZ. V odôvodnení príkazu na zaistenie nehnuteľnosti bolo uvedené, že „v doterajšom vyšetrovaní bolo ustálené, že nestotožnený páchatel', s úmyslom neoprávnene nadobudnúť vlastnícke právo a iné majetkové hodnoty, ku škode [REDAKOVANÉ], vykonal postupne jednotlivé kroky, kde najskôr účelovo vytvoril nepravdivý právny stav svedčiaci o existencii záväzkov poškodeného, k čomu vyhotovil viacero falošných zmlúv o pôžičke, o postúpení pohľadávky, o budúcej zmluve, uznanie dlhu, ktorých dôsledkom bolo vytvorenie zdanlivého stavu značných peňažných záväzkov poškodeného, ktoré mali byť uspokojené v exekučnom konaní na ktorý mal rozhodný vplyv neznámy páchatel' v jeho prospech, pričom následne v rozpore s Exekučným poriadkom došlo ku zmene vlastníckeho práva k zaistovanej nehnuteľnosti, a v oboch prípadoch ku škode predbežne ustálenej vo výške najmenej 1.125.000 € a ku ďalšiemu pokračovaniu exekučného konania“. V príkaze bolo ďalej uvedené, že nehnuteľnosť bola v pôvodnom vlastníctve pána [REDAKOVANÉ] a v dôsledku stíhanej trestnej činnosti bola prevádzaná na (i) obchodnú spoločnosť jobjob plusko, s.r.o. (v súčasnej dobe pod názvom Euro Personal Service, s. r. o.), (ii) pána [REDAKOVANÉ] a pána [REDAKOVANÉ], (iii) obchodnú spoločnosť EXEDRA, s.r.o., a späť na (iv) pána [REDAKOVANÉ] a na Občianske združenie Slovenská realitná spoločnosť. Dňa 17. júna 2021 prešlo vlastnícke právo k nehnuteľnosti na sťažovateľku.

3. Dňa 11. júla 2023 podal [REDAKOVANÉ] ako fyzická osoba trestné oznámenie na generálnu prokuratúru pre podozrenie zo spáchania trestných činov podvodu podľa § 221 ods. 1 a 3 písm. a) TZ, krivej výpovede podľa § 346 TZ, zneužitia právomoci verejného činiteľa a kriveho obvinenia podľa § 345 TZ z dôvodu, že hlavným motívom konania pána [REDAKOVANÉ] mal byť úmysel obohatiť sa.

4. Dňa 17. augusta 2023 podala sťažovateľka na úrade špeciálnej prokuratúry žiadosť o zrušenie zaistenia nehnuteľnosti. Sťažovateľka argumentovala, že rozhodnutie je predčasné, nedôvodné, nezákonné a založené na lži a podvodnom konaní. Ďalej v žiadosti tvrdila, že podania poškodeného boli opakovane odmietnuté. Tvrdila, že pán [REDAKOVANÉ] nadobudol nehnuteľnosť z dôvodu, že ho o tom pôvodný vlastník pán [REDAKOVANÉ] požiadal a taktiež práve pán [REDAKOVANÉ] oslovil nadobudateľa EXEDRA, s.r.o., aby uvedenú nehnuteľnosť kúpil. Ďalej namietala spôsob nadobudnutia nehnuteľnosti pánom [REDAKOVANÉ] a následný spôsob prevodu tejto nehnuteľnosti.

5. Úrad špeciálnej prokuratúry vydal uznesenie č. k. VII/2 Gv 80/23/1000-23 z 5. septembra 2023, ktorým zamietol žiadosť vlastníka nehnuteľnosti. Žiadosť o zrušenie zaistenia nehnuteľnosti označil za nedôvodnú, a to vzhľadom na to, že skutkové okolnosti vyplývajúce zo spisového materiálu potvrdzujú odôvodnenosť a zákonnosť zaistenia nehnuteľnosti. Ďalej uviedol, že uvedené námietky nateraz nevyvolávajú potrebu zrušenia zaistenia nehnuteľnosti, pretože až po vykonaní doplňujúcich výsluchov, prípadne konfrontácii rozporných skutočností bude možné vyvodiť individuálnu trestnoprávnu zodpovednosť.

6. Sťažovateľka podala 8. septembra 2023 podnet na preskúmanie postupu úradu špeciálnej prokuratúry vo veci vydania príkazu na zaistenie nehnuteľnosti. Podľa tvrdení sťažovateľky jej bol príkaz na zaistenie nehnuteľnosti doručený 6. septembra 2023, teda po viac ako dvoch mesiacoch od jeho vydania. Podľa sťažovateľky je rozhodnutie o zaistení nehnuteľnosti predčasné, nedôvodné, nezákonné a založené na lži a podvodnom konaní. Ďalej uviedla, že nehnuteľnosť bola zaistená 22. júna 2023 a ako vlastníčka nehnuteľnosti je obmedzená v jej nakladaní. Uviedla, že nemala možnosť uplatniť žiadne opravné prostriedky voči rozhodnutiu o zaistení nehnuteľnosti. Podľa jej

slov úrad špeciálnej prokuratúry vo veci nekonal a príkaz na zaistenie nehnuteľnosti jej bol doručený až 7. septembra 2023.

7. Dňa 21. septembra 2023 podala sťažovateľka proti uzneseniu sťažnosť spolu so sťažnosťou na postup úradu špeciálnej prokuratúry a taktiež námietku zaujatosti voči prokurátorovi podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej len „TP“). Prokurátor v upovedomení tvrdil, že všetky podania sťažovateľky podpísané [REDAKOVANÉ] boli podpísané neoprávnenou osobou, pretože z výpisu obchodného registra bolo zrejmé, že k dátumu podpisu oprávnenie konať za spoločnosť prislúchalo jedinej konateľke [REDAKOVANÉ], ktoré trvalo do 24. júla 2023. Podľa sťažovateľky zápis do obchodného registra má v tejto súvislosti len deklaratórny charakter, keďže funkcia konateľa zaniká a vzniká dňom prijatia rozhodnutia jediného spoločníka, resp. iným dátumom uvedeným v tomto rozhodnutí. Z obchodného registra vyplýva, že funkcia konateľky [REDAKOVANÉ] skončila k 1. aprílu 2023 a funkcia konateľa [REDAKOVANÉ] vznikla k 1. aprílu 2023.

8. Ďalej sťažovateľka namietala, že v prípade, ak prokurátor tvrdí, že [REDAKOVANÉ] nebol oprávnený za sťažovateľku konať, tak tým, že príkaz na zaistenie nehnuteľnosti doručoval [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] na adresu jeho trvalého bydliska, doručoval osobe bez procesnej spôsobilosti v konaní, a teda konal v rozpore s Trestným poriadkom a porušil neverejnú prípravného konania. Podľa sťažovateľky je neprípustné, aby ako vlastník neoprávnene zaistenej veci dva mesiace čakal na doručenie rozhodnutia o zaistení nehnuteľnosti a po opakovaných podnetoch po uplynutí troch mesiacov dostal od prokurátora stanovisko k podnetom, ktoré odmietol ako procesne neprípustné, a to vzhľadom na to, že za sťažovateľku konala neoprávnená osoba.

9. Sťažovateľka vo vzťahu k oznámeniu o spáchaní trestných činov z 11. júla 2023 [REDAKOVANÉ] uviedla, že závery prokurátora v upovedomení k tomuto oznámeniu sú zmätočné a nepreskúmateľné, a to z dôvodu, že na jednej strane tvrdí, že podanie [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] je bez jasnej špecifikácie jeho postavenia, a na druhej strane mu nepriznáva procesné postavenie oznamovateľa, prípadne poškodeného.

10. Sťažovateľka ďalej uviedla, že zaistená nehnuteľnosť nemôže byť výnosom z trestnej činnosti, pretože vo vzťahu k nehnuteľnostiam nedošlo k trestnému činu a zaistenie nehnuteľnosti trestnej osoby bez akéhokoľvek priameho či nepriameho vzťahu k predmetu trestného konania negatívne zasahuje do ústavou a dohovorom garantovaných práv vlastníť majetok. Zároveň podala sťažovateľka podnet na prešetrenie postupu prokurátora a s poukazom na § 3 ods. 1 a 5 TP vzniesla námietku zaujatosti prokurátora, z dôvodu existencie blízkych vzťahov prokurátora a subjektov v trestnom konaní. Sťažovateľka taktiež uviedla, že jednotlivé podania sa nelíšili iba formou, ako to uviedol prokurátor, ale aj obsahom, čo svedčí o tom, že si ich prokurátor neprečítal.

11. Dňa 26. septembra 2023 podala sťažovateľka na úrade špeciálnej prokuratúry sťažnosť, v ktorej sa sťažovala na to, že bola obmedzená v nakladaní so zaistenou nehnuteľnosťou od 22. júna 2023. Ďalej uviedla, že prokurátor bol opakovane upozorňovaný, že žiadne rozhodnutie ani príkaz neboli sťažovateľke doručené, sťažovateľka opakovane žiadala o sprístupnenie a možnosti do neho nahliadať, keďže nemala možnosť uplatniť žiadne opravné prostriedky voči rozhodnutiu o zaistení. Uviedla, že prokurátor vo veci nekoná a príkaz na zaistenie nehnuteľnosti jej bol doručený až 7. septembra 2023. Ďalej sa opätovne sťažovala na to, že ako vlastník nehnuteľnosti čakala viac ako dva mesiace na doručenie rozhodnutia o zaistení nehnuteľnosti a po uplynutí troch mesiacov

dostala od prokurátora stanovisko k podnetom, ktoré odmietol z dôvodu, že boli procesne neprístupné, pretože podľa prokurátora jednala za spoločnosť neoprávnená osoba, pričom takýto záver podľa sťažovateľky nevyplýva z verejného registra. Podľa sťažovateľky takéto konanie prokurátora vzbudzuje podozrenie o jeho neodbornosti, alternatívne účelovosti vytvárania prietahov v konaní, ktorými sťažovateľke na zaistenej nehnuteľnosti každým dňom narastá škoda.

12. Špeciálny prokurátor vydal uznesenie č. k. VII/2 Gv 80/23/1000-44 zo 16. novembra 2023, ktorým zamietol sťažnosť sťažovateľky podanú proti uzneseniu prokurátora o zamietnutí žiadosti, ktorým podľa § 96a ods. 8 TP zamietol žiadosť ako nedôvodnú. Špeciálny prokurátor sa vyjadril, že hoci sťažnosť sťažovateľky bola podaná oprávnenou osobou, u príslušného orgánu a v zákonom stanovenej lehote táto nie je dôvodná, pretože skutkové okolnosti vyplývajúce zo spisového materiálu potvrdzujú odôvodnenosť a zákonnosť postupu prokurátora úradu špeciálnej prokuratúry. Špeciálny prokurátor sa v uznesení v plnom rozsahu stotožnil s rozsiahlymi zisteniami a závermi prokurátora úradu špeciálnej prokuratúry, a preto v celosti odkázal na podrobné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožnil. Špeciálny prokurátor ďalej uviedol, že súčasná právna úprava nespája okolnosti zaistenia veci s osobou obvineného a zaistenie tejto nehnuteľnosti má svoje zákonné opodstatnenie, preto rozhodnutie podriadeného prokurátora považuje za vecne správne. Špeciálny prokurátor preto označil námietky sťažovateľky za neopodstatnené.

III.

13. Sťažovateľka namieta, že nadobudla nehnuteľnosť legitímnym spôsobom. Tvrdila, že zaistená nehnuteľnosť nemôže byť nástrojom a ani výnosom z trestnej činnosti, pretože vo vzťahu k nehnuteľnosti nedošlo k spáchaniu trestného činu. Zaistenie nehnuteľnosti tretej osoby bez akéhokolvek priameho či nepriameho vzťahu k predmetu trestného konania negatívne zasahuje do práv garantovaných ústavou a dohovorom. Uviedla, že pri uvedenom zaistení nebol vzhľadom na konkrétne okolnosti veci a relevantnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) dodržaný *„rozumný vzťah primeranosti medzi prostriedkom ochrany verejného záujmu na jednej strane a ochranou práva na pokojné užívanie majetku“* a na sťažovateľku bolo uvalené nepríjemné bremeno. Sťažovateľka považuje obidve rozhodnutia úradu špeciálnej prokuratúry za nezákonné, neodôvodnené a svojvoľné a za také, ktoré nenastolili rozumný vzťah primeranosti medzi prostriedkom ochrany verejného záujmu na jednej strane a ochranou práva na pokojné užívanie majetku. Sťažovateľka považuje obe uznesenia za nepríjemný zásah do jej práva pokojne užívať svoj legálne nadobudnutý majetok. Podľa jej názoru zaistenie nehnuteľnosti možno vykonať, ak zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že nehnuteľnosť je nástrojom trestnej činnosti alebo výnosom z trestnej činnosti. Tento záver síce nemusí byť na začiatku plne hodnoverný, lebo nie je ani konečný, pretože môže byť ďalším šetrením vyvrátený, ale musí byť vždy logicky odôvodnený, v zmysle čl. 13 ods. 1 písm. a) a ods. 4 ústavy.

14. Sťažovateľka zdôraznila, že podozrenie bez relevantných dôkazov nestačí na taký závažný zásah do jej vlastníckeho práva. Tvrdila, že príkaz na zaistenie bol vydaný predčasne, je nedôvodný, nezákonný a založený na lži a podvodnom konaní dosiaľ neidentifikovaných osôb. Nevychádza z reality a právnych skutočností, ale z fabulácie údajného poškodeného. Namieta, že uznesenie o zamietnutí sťažnosti nespĺňa požiadavku logického a vnútorne konzistentného celku, ktorá dáva odpoveď na všetky otázky majúce zásadný význam pre vydanie takéhoto rozhodnutia.

15. Podľa názoru sťažovateľky fyzická osoba sa stáva konateľom spoločnosti k dátumu, ktorý je uvedený v zápisnici alebo rozhodnutí ako dátum vzniku funkcie konateľa. Preto namietala, že sa fyzická osoba stane konateľom spoločnosti ešte pred zápisom konateľstva do obchodného registra, a teda že za spoločnosť bol oprávnený konať nový konateľ od rozhodnutia valného zhromaždenia o zmene konateľa, a to aj napriek tomu, že tento konateľ nebol ešte zapísaný v obchodnom registri, s poukazom na zásadu *iura novit curia* a taktiež s poukazom na deklaratórny charakter zápisu nového konateľa do obchodného registra.

16. Čo sa týka zbytočných prietáhov v konaní, sťažovateľka namietala, že dosiaľ neboli vypočítané zúčastnené osoby, rozhodnutie o zaistení nehnuteľnosti jej bolo doručené po viac ako dvoch mesiacoch, pričom až po troch mesiacoch od opakovaných urgencií dostala od prokurátora stanovisko.

IV.

17. K námietke sťažovateľky, že nadobudla nehnuteľnosť legitímnym spôsobom a zaistená nehnuteľnosť nemôže byť nástrojom a ani výnosom z trestnej činnosti, pretože vo vzťahu k predmetnej nehnuteľnosti nedošlo k spáchaniu trestného činu. Ústavný súd nedisponuje právomocou posúdenia, či došlo k spáchaniu trestného činu. Úlohou ústavného súdu nie je nahrádzať súdy, respektíve prokuratúru, čo sa týka dôvodov, ktoré by boli presvedčivé. Dôležité je, či rozhodnutie je ústavne udržateľné z hľadiska zmyslu a cieľa inštitútu, ktorý bol predpokladom rozhodnutia.

18. Z hľadiska zásahu do sťažovateľkou uvedených základných práv je rozhodné posúdenie zmyslu a obsahu inštitútu zaistenia nehnuteľnosti vzhľadom na prebiehajúce trestné konanie. Pri zaistení nehnuteľnosti sa prihliada na to, či je toto zaistenie v súlade s princípom zákonnosti, či je toto zaistenie vo verejnom záujme a taktiež či je v súlade s princípom proporcionality. K tejto veci treba uviesť, že opatrenia konfiškácie majetku možno uplatniť nielen na osoby priamo podozrivé z trestných činov, ale aj na všetky tretie osoby s vlastníckymi právami bez požadovanej dobromyseľnosti s cieľom zakryť ich protiprávnu úlohu pri zhromažďovaní predmetného majetku. O dobromyseľnosť nejde v prípade, ak u priemerného pozorovateľa je možné objektívne vyvolať podozrenie, či prevod bol bezchybný a v prípade pochyb následný nezaujem nadobúdateľa na prešetrení tohto stavu (III. ÚS 487/2022).

19. Prokuratúra sa v tomto prípade vysporiadala s otázkou dobromyseľnosti, keď v príkaze na zaistenie nehnuteľnosti uviedla, že *„bolo ustálené, že doposiaľ nestotožnený páchatel', s úmyslom neoprávnene nadobudnúť vlastnícke práva a iné majetkové hodnoty... vykonal postupne jednotlivé kroky, kde najskôr účelovo vytvoril nepravdivý právny stav svedčiaci o existencii záväzkov poškodeného, k čomu vytvoril viaceru falošných zmlúv... ktorých dôsledkom bolo v rozpore so skutočnosťou vytvorenie zdanlivého stavu značných peňažných záväzkov poškodeného, ktoré mali byť uspokojené v exekučnom konaní... pričom následne v rozpore s Exekučným poriadkom došlo ku zmene vlastníckeho práva k zaisťovanej nehnuteľnosti“*. Ďalej v odôvodnení príkazu na zaistenie prokurátor uviedol, že nehnuteľnosti boli *„v dôsledku stíhanej trestnej činnosti prevádzané alebo inak scudzované na [viaceré] obchodné spoločnosti pričom dňa 17.6.2021 prešlo vlastníctvo k tejto nehnuteľnosti na [sťažovateľa]“*. Ďalej uviedol, že *„z doposiaľ vyhodnotených dôkazov zabezpečených v priebehu vyšetrovania teda vyplýva odôvodnený záver, že nehnuteľnosti... majú priamy a bezprostredný súvis so stíhanou trestnou činnosťou, pričom okolnosti za ktorých*

došlo ku prevodu vlastníckeho práva zakladajú dostatočné podozrenie, že k tomu došlo dolóznym spôsobom, a to trestnou činnosťou, ktorá je právne kvalifikovaná ako obzvlášť závažný zločin Podvod... a zločin Machinácie pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe...“.

20. Okrem uvedeného odôvodnenia vydania príkazu na zaistenie nehnuteľnosti, v ktorom prokuratúra spochybnila prevody a dobromyseľnosť nadobudnutia týchto nehnuteľností, sama sťažovateľka v sťažnosti a jej doplnení spochybňovala legitimitu prevodov nehnuteľností, kde uviedla, že „pán ██████ nadobudol nehnuteľnosť z dôvodu, že ho o tom pôvodný vlastník ██████ požiadal a taktiež práve pán ██████ oslovil nadobúdateľa EXEDRA, s.r.o. aby uvedenú nehnuteľnosť kúpil“. Ďalej namietala spôsob nadobudnutia nehnuteľnosti ██████ a následný spôsob prevodu tejto nehnuteľnosti. Sťažovateľka však neprejavila záujem na prešetrení týchto prevodov. Na základe uvedeného nemožno hovoriť o dobromyseľnom nadobudnutí nehnuteľnosti, keďže sťažovateľka nenaplnila kritériá dobromyseľného nadobudnutia tohto uznesenia, a teda v zmysle judikatúry ESLP vo veci Gogitidze a iní proti Gruzínsku z 12. 8. 2015, sťažnosť č. 36862/05, opatrenia konfiškácie možno uplatniť nielen na osoby priamo podozrivé z trestných činov, ale aj na všetky tretie osoby s vlastníckymi právami bez požadovanej *bona fide* s cieľom zakryť ich protiprávnu úlohu pri zhromažďovaní majetku. Sťažovateľke v tomto prípade preukázateľne chýbala požadovaná dobromyseľnosť pri nadobúdaní sporných nehnuteľností a s poukazom na rozhodnutie ESLP je možné takéto zaistenie vykonať aj voči tretím osobám, ak sa preukáže, že vlastníctvo k pozemkom, o ktorých sa vedie trestné konanie, nadobudla osoba bez požadovanej *bona fide*, a to aj napriek tomu, že v trestnom konaní nevystupuje ako obžalovaná, ale len ako tretia strana.

21. Konanie prokurátora bolo v tomto prípade primerané, zákonné a riadne odôvodnené v uzneseniach, a to s poukazom na históriu prevodu nehnuteľností. Zaistenie nehnuteľnosti nie je definitívnym opatrením, ale ide o opatrenie dočasné a zrušiteľné. Dobromyseľnosť prevodov spochybnila aj sama sťažovateľka v sťažnosti a taktiež v podaniach adresovaných prokuratúre. Zaistenie majetku viedlo k legitímnemu cieľu, a to zabrániť ďalšiemu prevádzaniu nehnuteľností, a teda zabrániť ich odstráneniu z dosahu orgánov činných v trestnom konaní ďalším prevádzaním. Zo skutočností uvedených v príkaze na zaistenie nehnuteľnosti vyplýva odôvodnené podozrenie zo spáchania trestného činu podvodu a machinácie vo verejnom obstarávaní a verejnej dražbe, kde výnosom z tejto trestnej činnosti mali byť práve zaistené nehnuteľnosti, čo prokurátor v príkaze na zaistenie riadne odôvodnil. S poukazom na uvedené skutočnosti preto nemožno tvrdiť, že zaistenie nehnuteľnosti ako dočasný inštitút, ktorý nie je konečný, bol v tomto prípade svojvoľný a neproporcionálny.

22. K námietke sťažovateľky, že jej konateľovi aj napriek výzvam nebol doručený príkaz na zaistenie nehnuteľnosti viac ako dva mesiace a prokurátor sa má riadiť údajmi zapísanými v obchodnom registri, ústavný súd poukazuje na § 5 ods. 9 zákona č. 530/2003 Z. z. o obchodnom registri a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorý ustanovuje, že: „Fyzické osoby oprávnené konať v mene zapísanej právnickej osoby sú povinné najneskôr do 30 dní odo dňa uvedeného v rozhodnutí spoločníkov alebo orgánu spoločnosti, orgánu družstva alebo inej zapísanej osoby, inak odo dňa, keď bolo toto rozhodnutie prijaté, alebo odo dňa, keď nastali účinky právnej skutočnosti, podať návrh na zápis zmeny zapísaných údajov alebo návrh na výmaz zapísaných údajov.“ s poukazom na fakt, že platí prezumpcia správnosti údajov zapísaných v obchodnom registri. Ak niekto namieta obsahovú nesprávnosť verejnej listiny, je

povinný na preukázanie svojich tvrdení ponúknuť riadne dôkazy. Zo sťažnosti vyplýva, že síce valným zhromaždením bolo o zmene konateľa rozhodnuté 1. apríla 2023, ale k zápisu do obchodného registra došlo až 24. júla 2023. Sťažovateľka si v tomto prípade nesplnila svoju zákonnú povinnosť podať návrh na zápis zmeny zapísaných údajov do 30 dní od rozhodnutia valného zhromaždenia. Nemožno tvrdiť, že prokurátor v tomto prípade postupoval nesprávne, keď sa riadil údajmi vyplývajúcimi z výpisu obchodného registra, ktorý je verejnou listinou, a to aj napriek tomu, že zápis nového konateľa do obchodného registra má len deklaratórny charakter. Aj pri deklaratórnych nastávajú všeobecné účinky voči tretím osobám až okamihom zverejnenia zápisu v Obchodnom vestníku. Pri deklaratórnom charaktere zápisov môžu nastať účinky zapisovaných údajov aj pred dňom zápisu do obchodného registra za predpokladu, že tretia osoba má vedomosť o týchto skutočnostiach alebo o obsahu listín ešte pred zápisom do obchodného registra. Zo sťažnosti nevyplýva, že by sa sťažovateľka snažila preukázať alebo dokázať, že došlo k zmene konateľa spoločnosti, okrem jednoduchých tvrdení sťažovateľky, že k tejto zmene došlo, a to bez podloženia relevantných dôkazov, ako napríklad zápisnice z valného zhromaždenia.

23. K doručeniu príkazu na zaistenie nehnuteľnosti až po dvojmesačnej lehote aj napriek tomu, že dikcia zákona uvádza, že sa takýto príkaz má doručiť bezodkladne po vydaní, treba uviesť, že nie každé porušenie zákona je aj porušením ústavy. Zo sťažnosti vyplýva, že po náležitej výzve oprávneným konateľom prokuratúra sťažovateľke zaslala príkaz na zaistenie nehnuteľnosti. Sťažovateľka má okrem toho možnosť v katastri nehnuteľností v zmysle § 68 ods. 3 zákona č. 162/1995 Z. z. katastrálneho zákona ako vlastník nehnuteľnosti nahliadať do zbierky listín, a teda mala možnosť sa s príkazom na zaistenie nehnuteľnosti oboznámiť prostredníctvom katastra nehnuteľností aj pred jeho oficiálnym doručením. Aj napriek tomu, že šlo o oneskorené doručenie a porušenie zákona, nedá sa v tomto prípade tvrdiť, že došlo k porušeniu ústavy.

24. Vzhľadom na závažnosť a krátku dobu konania k priet'ahom v konaní v tomto prípade podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako uvádza sťažovateľka, nedošlo. Z námietok sťažovateľky, či už proti rozhodnutiu, alebo postupu úradu špeciálnej prokuratúry, nemožno vyvodiť porušenie žiadneho zo sťažovateľkou uvedených základných práv. Preto bola ústavná sťažnosť sťažovateľky podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnutá ako zjavne neopodstatnená.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. mája 2024

Robert Šorl
predseda senátu